

Εν όψει εκλογών (Φώτης Μιχαήλ, ιατρός)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Μαρτίου 9, 2019

Ο πολιτισμός, τούτέστιν, ή οργάνωση του Τρόπου ζωής, είναι σπουδαία κατάκτηση του ανθρώπου, αλλά σαφώς **μεταπτωτική**. Δηλαδή, είναι μέν σημαντικότερο επίτευγμα, αλλά **άτελές** και έμπαθές. Κατορθώνει και απαλύνει τον πόνο των δυσκολιών και όμορφαίνει κάπως την ζωή του ανθρώπου, αλλά **από μόνος του ό πολιτισμός δέν καταφέρνει νά τον σώσει**. Διότι, άπλούστατα, βαθιά στό μεδούλι του έμπεριέχει ό ίδιος τό στοιχείο της φθοράς και του θανάτου. Και ώς φθαρτός και θνησιγενής πού είναι, άδυνατεί παντελώς νά προσφέρει τέλεια και άθάνατα δωρήματα.

“Πάν δώρημα τέλειον άνωθέν έστι καταβαΐνον”. Έάν θέλουμε νά μιλάμε για τελειότητα, τότε, σύμφωνα μέ την Πίστη μας, οφείλουμε νά στρέψουμε τίς καρδιές μας προς τον Ούρανό, στον Ίησού Χριστό. Έκεϊνος είναι ή Ζωή και τό Φώς. Έκεϊνος είναι ή Πηγή παντός άγαθοϋ, κάθε τελείου δωρήματος. Έκεϊνος είναι ή Όδός. Είναι ή σαρκωμένη Έλπίδα και Σωτηρία του Γένους των Άνθρώπων. Είναι τό τέλειο και μοναδικό υπόδειγμα της όντως Ζωής.

Μελετώντας, έστω και άκροθιγώς, την άργόσυρτη ιστορική διαδρομή του ανθρώπινου γένους, διαπιστώνουμε, ότι ό κυκλικός χαρακτήρας των γεγονότων καθορίζεται αίτιολογικώς άποκλειστικά και μόνον από τά πάθη του, ιδιαίτερα όταν αυτά έλευθερώνονται και άφήνονται έντελώς άχαλίνωτα.

Μπροστά στην ιστορικώς άδιαμφισβήτητη αυτή πραγματικότητα, πόσο **τραγική** φαντάζει σήμερα ή **άπομάκρυνσή μας από τό θέλημα του Θεού και ή ανάθεση κάθε έλπίδας μας σέ συστήματα έγκεφαλικής καθαρά έπινόησης**, σέ ύποψήφιους κυβερνήτες γεμάτους πάθη και άδυναμίες!

Την φαυλότητα, την άναξιοπιστία και την διαστροφή πλήθους άξιωματούχων πολιτικων και όχι μόνον, την δοκιμάσαμε ως λαός επί έτη πολλά. Ο μισόκαλος στην αρχή, μέχρι νά μάς βάλει στό χέρι, μάς ξεγέλασε μέ δώρα φανταχτερά. Μέ καλύτερες άμοιβές, μέ πολυτελή άυτοκίνητα, μέ έγχρωμες τηλεοράσεις, μέ δάνεια για διακοπές και έξοχικά, μέ πανέξυπνα κινητά κ.ά.π. Στην συνέχεια, σαν είδε ότι τσιμπήσαμε, έβαλε τά μίσθαρνα όργανά του, νά μάς χορέψουν κυριολεκτικά στό ταψί. Ηγεσίες παρηκμασμένες, βουτηγμένες μέσα στην άμαρτία, ανέλαβαν νά οδηγήσουν και τον λαό στον ίδιο βούρκο, στην ίδια παρακμή.

Έγραφε συμβουλευτικά ό **Μέγας Φώτιος [πρός τον νεοφώτιστο ήγεμόνα των Βουλγάρων Βόγορι-Μιχαήλ](#)**: «Ό των άρχόντων τρόπος νόμος γίνεται τοίς υπό

χειρα». (*) Πρόσεχε Βόγορι. Τό ἦθος τῶν ἀρχόντων γίνεται νόμος γιά τόν ἀπλό λαό. Πρόσεχε, διότι φαῦλοι ἄρχοντες διαπλάθουν φαύλους πολίτες.

Αὐτό ἀκριβῶς πραγματοποιήθηκε καί στήν Πατρίδα μας κατά τά τελευταῖα ἰδιαιτέρως χρόνια, καί ἔτσι φτάσαμε ἐδῶ πού φτάσαμε: Στίς μίζες, στήν διαπλοκή, στήν αἰσχροκέρδεια, στήν διάλυση τοῦ θεόδοτου θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας, στήν **ἀναγνώριση καί ἐπιβράβευση τῆς διαστροφῆς**.

Στήν ἴδια ἐπιστολή του πρός τόν Βόγορι, ὁ Μέγας Φώτιος ἔγραφε καί τό ἐξῆς: «*Μέθην καί τρυφήν τῶν ἀρχόντων ναυάγιον νόμιζε τῶν ἀρχομένων*».

Πρόσεχε Βόγορι, παιδί μου. Τώρα, πού ἔγινες ἡγεμόνας ἐνός ὀλόκληρου λαοῦ, μήν πάρουν τά μυαλά σου ἄερα καί τό ρίξεις στά φαγοπότια, στήν χλιδή, στόν πλουτισμό καί τήν ἀκολασία. Ἐάν φερθεῖς ἔτσι, τότε καί ὁ λαός σου θά κάνει τά ἴδια. Πρόσεχε, διότι τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι ναυάγιο καί καταστροφή.

Ὁ λόγος τοῦ ἀγίου μας Ἱεράρχου, τοῦ Μεγάλου Φωτίου, ὡς πανεπίκαιρος, βρῆκε δυστυχῶς καί στήν περίπτωση τοῦ δικοῦ μας λαοῦ, κατά τά τελευταῖα χρόνια, πλήρη ἐφαρμογή. Ὁ λαός μας μιμούμενος τήν “*τρυφήν καί μέθην*” μεγάλης μερίδος ἀξιωματούχων του (πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ἀκαδημαϊκῶν κ.ἄ.), ἀπό τήν διαπλοκή, τίς μίζες καί τήν αἰσχροκέρδεια πέρασε πολύ γρήγορα στήν **τρυφηλή ζωή καί τήν ἀκολασία**. Πέρασε στήν ἐλάσσονα προσπάθεια, προχώρησε στά δάνεια, ἔφτασε στήν ὑπερχρέωση καί κατέληξε στό ναυάγιο καί τήν καταστροφή.

“*Τά ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος*”. Τό διδαχθήκαμε, τό ξέραμε, ἀλλά, δυστυχῶς, παρασυρθέντες ἀπό τίς δόλιες ὑποσχέσεις τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς λαός, τό περιφρονήσαμε καί τό πληρώσαμε πανάκριβα. Τό πληρώσαμε. Τό ἐρώτημα, ὅμως, εἶναι: Βάλαμε μυαλό; Ἐυπνήσαμε; Μετανοήσαμε; Πήραμε τήν ἀπόφαση νά ἀλλάξουμε ρότα;

Ἀπό τήν πλευρά τοῦ λαοῦ εἶναι ὀλοφάνερες πρός στιγμὴν οἱ ἀδυναμίες του γιά δυναμική συλλογική ἀντίσταση καί ταχεῖα ἀνάκαμψη. Ἀδυναμίες, πάντως, σέ μεγάλο βαθμό δικαιολογημένες, διότι τί προϋποθέσεις ἐγρήγορσης μπορεῖ νά διαθέτει ἓνας λαός τεχνηέντως ἐκμαυλισμένος, περιφρονημένος, παρατημένος καί ἀκατήχητος ἐπί ἔτη πολλά;

Ἐντούτοις, τά τελευταῖα γεγονότα μιᾶς ὅλο καί αὐξανόμενης λαϊκῆς ἀντίδρασης ἀπέναντι σέ μειοδοτικές συμπεριφορές τόσο τῆς πολιτικῆς ὅσο καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἡγεσίας, φανερώνουν ὅτι μεγάλη μερίδα τοῦ λαοῦ ἀρχίζει καί ξυπνᾷ. Φαινόμενο ἀδιαμφισβητήτως παρήγορο, ἀλλά ἀκόμα ἀσθενές, ἀδιοργανωτο καί ἀδύναμο. Ἀνίκανο πρός ὥρας νά μετατρέψει μιά σπίθα παραχωμένη σέ φλόγα δυνατή. Φλόγα, πού θά κάψει κάθε σάπιο, πού θά φωτίσει τίς ναρκωμένες συνειδήσεις μας καί θά ξαναζεστάνει τίς καρδιές μας γιά ἀγῶνες ὑπέρ τοῦ Ὁραίου,

τοῦ Δικαίου καί τοῦ Ἀληθινοῦ.

Πόσο πύο εὐκόλα θά γίνονταν τά πράγματα σήμερα στήν πολύπαθη Πατρίδα μας, ἐάν ἀπό τήν πλευρά τους οἱ ἐπίδοξοι αὐριανοί πολιτικοί καί ἄλλοι ἡγέτες εἶχαν τό φιλότιμο νά συμμεριστοῦν καί νά ὑπακούσουν σέ μιά τελευταία πατρική παραίνεση τοῦ Μεγάλου Φωτίου, πού λέει: «Ὅσω δέ τις προέχει τῇ ἀρχῇ, τοσούτω χρεωστεῖ πρωτεύειν καί τῇ ἀρετῇ». Μέ ἀπλά λόγια, **ὄσο πύο μεγάλη ἐξουσία ἀποκτᾶ κάποιος, τόσο πύο πολύ ὀφείλει νά διακρίνεται καί στήν ἀρετή.**

() Ἡ παραινετική, πρὸς τόν ἄρχοντα τῶν Βουλγάρων Βόγορι-Μιχαήλ, ἐπιστολή τοῦ Μεγάλου Φωτίου περιέχεται στό βιβλίο ὑπό τόν τίτλο "Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως - Ο ΗΓΕΜΩΝ", τῶν ἐκδόσεων "ΑΡΜΟΣ".*